Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

resonarent. Quā ut unā uerā sententiā ad hoc ap
tuus ponerē. ut excluderē ceteras sententias qua
falsitas me ñ posse offendere. Solo tamq; ds ms tā
p̄ceps ēt ut hoc illu uerū dere meruisse ñ erēda.
Sensit ille omnino in his uerbis atq; cogitauit cū ea
scriberet. quicquid hic ueri potuim̄ inuenire. æ
quicqd nos non potuim̄. aut ñ du possum̄. s; tam̄
meis mueniri potest. Postremo dne q ds es. æñ
sanguis. æ siqd homo minus uidet. nūqd æspm
tuū bonū qui deducæ me in ūtam recta. latere
potuit. Quicqd erā meā uerbis tu ipse reuelaturus
legentib̄ posteri. æiā si ille pquē dicta s unam
fortassis ex multi ueris sententiā cogitauit. Q d si
ita ē. sit g illa quā cogitauit ceteri excelsior: Nob
aū dneant ipsā demonstrā aut q placet a terā
uerā. ut siue nob hoc qd æ illi homini tuo. siue
aliud ex eorunde uerbor occasione pate faciā.
tu tam pascas nos. Error inludat. Ecce dne
ds ms quā multa de paucis uerbi. Quā multa
oro te scripsim̄. Quę nrē ures que tempora omib̄
libris tuis adistū modu sufficient. Sine me tamq;
breuius meā cfiteri t. æ eligere unū aliqd qd tu
inspirauerī uerū certū æ bonū. æiā si multa oc
currerint. ubi multa occurrere potē. ea fide con
fessionis mēę. ut si hoc dixero quod sensit minist
tuus. recte atq; optime. idem conari me opor
tet. Quod si assecutus non fuero id tamen di
cam qd m̄ pē uerba tua uerias dicere uolue
ra quę illi qq dixit qd uoluit. Hyc i p. Li b. xiii. s. d.